

Tartu Aleksandri Koguduse Sõnumid

Veebruar 2004

nr 2 (16)

+

Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimel.

Kristus on üles tõusnud.

Me ütleme, et eile oli eelmine aasta ja praegu on uus. Mõni ütleb, et armuaasta, teine, et Issanda aasta. Ja üks eestlaste püha luuletaja ütleb, et hetk, kus viibid praegu. Vaadake ja saage aru, et just praegu on armuandmise hetk Jumalalt. Just praegu on armuandmise aeg oma ligimesele.

Kas ikka veel usume, et homme olen parem?

Kas ikka veel usume homsesse päeva?

Kas ikka veel elame tulevikus?

Igal hetkel lõpeb vana ja algab uus aasta. Pangem tähele, et igal hetkel, mille Jumal meile annab - ja see on armuaeg -, on pääsemise, jumalikuks saamise aeg.

Jumal, ma olen patune. Kas ikka veel püüdleme selleni, et ei peaks homme seda enam ütlema?

Mu armsad, seiskem, nõtkutagem oma südamepõlvi Jeesuse ees igal hetkel, ning sellest saab meie minevik ja tulevik, mil me palvetame iseendi ja kogu maailma eest: Issand Jeesus Kristus, Jumala Poeg, arma meid.

Jeesus tuleb. Kas Ta leiab usku? Või leiab Ta eest homsesse pürgiva inimkonna? Homsesse pürgiva Kiriku? Jeesus rääkis

usklikust Kirikust, mitte uskmatutest, kui Ta küsis, kas Ta leiab eest usku.

Mu armsad, vaadake, kui rumalad me oleme, sest ei arvesta sellega, et just praegu nõuab Jeesus meilt meie hinge. Mida küll ütleme oma Armsale? Kas seda, et ootasid Sind alles homseks?

Jeesus, me täname Sind, et meid elus oled hoidnud.

Jeesus, me täname Sind, et meiega kannatlik oled.

Jeesus, me täname Sind, et meist hoolid ja väga õrn meiega oled.

Ei ole meil Sulle anda tänuks muud kui enda ja oma ligimeste elud, mille oled andnud meile.

Sa ütled, et need, kes Su käske peavad, on Sinu armastajad.

Vaata, isegi oma armastamatuses ja uskmatuses ei pöördu me kellegi teise, kui ainult Sinu poole.

Oh Jeesus, arma meid ja tule pea. Aamen.

Kõigepüham Jumalasünnitaja, päästa meid.

Teie preester Orenti.

24. jaanuar 2004

PÜHADE ALEKSANDRITE ELULOOD.

Püha vaga Aleksander “Uinumatu” kloostri alusepanija.

Mälestuspäevad 23. veebruar ja 3. juuli.
uue kalendri järgi

Vaga Aleksander, nn Uinumatu kloostri alusepanija, sündis Aasias ning omandas hariduse Konstantinoopolis. Mõnda aega teenis ta sõjaväes kuid tunnetades teist kutsumust jättis maha maailma ning andis mungatöötuse ühes Antiookia kõrbe eraklas. Seal tegi püha Aleksander algust munklike eluviiside harrastamisega kloostriüleva Eelias juhendamisel. Kasvades

samm-sammult munklikes vaevanagemistes ja püüdlustes saab ta igumen Eeliaselt õnnistuse kõrbes elamiseks. Seejärel läks ta kõrbesse ühes ainult püha Evangeelium ning elas palves ja paastus. Seejärel kutsus Issand teda paganatele jutlustama. Kord pööras ta ristiusku ühe kohaliku linnapea Rabbula kes hiljem pühendus kiriku teenimisele ja

sai piiskopi ameti vääriliseks, kellena ta teenis ligi kolmkümmend aastat Edessa linnas. Koos linnapeaga võtsid ristimise vastu ka kõik elanikud kes enne salasuse vastuvõtmist põletasid kõik oma paganlikud iidolid linna keskväljakul. Kinnitades ristitud ususiirdus püha Aleksander jälle kõrbe kus juhtus röövlikoopa juurde. Ähvardavat ohtu kartmata kuulutas ta röövlitele rõõmusõnumit Kristusest ja kutsus patukahetsusele. Röövlid võtsid vastu püha ristimise ja muutsid oma koopa kloostriks, kus elasid edaspidi palves ja meeleparanduses. Vaga Aleksander määras neile igumeni

ja andis kloostrikorra ning siirdus ise Efrati jõe kaldale. Mitu aastat elas ta täielikus üksinduses aga tema ümber hakkas kogunema õpilaste hulk kes püüdsid järgida tema usuvägitööd ja vaimulikku kogemust. Pikapeale tekkis sinna klooster mis koosnes ligi 400. mungast. Püha igumen otsustas oma palve agaruses Jumalat järgides seada kloostris sisse lakkamatut jumalateenistust kus palve Jumala poole oleks katkematu ööpäevaringselt. Kolm aastat palus vaga abba, et Jumal ilmutaks talle õige kloostri korra. Saades Jumalalt ilmutuse viis ta munklas sisse reegli mille järgi jagati kõik mungad 24 palvevalvekorraks, igal tunnil üksteist selles teenimises vahetades, laulsid mungad ööpäevaringselt pühi psalme, väljaarvatud tunnid mil toimetati ühist jumalateenistust. Siit saabki alguse nimetus “uinumata” klooster, seetõttu, et palve Jumala poole tõusis seal vahetpidamata. 20 aastat juhtis vaga Aleksander oma kloostrit Efratas. Seejärel andis ta munkla valitsemise oma kogenud õpilasele vanake Trofimile. Ja alustas väljavalitud vennaskonnaga rännakut Pärsia piiriala linnades misjoni tööd tehes ja evangeeliumi kuulutades. Mõnda aega elas püha Aleksander Antiookias kuhu ehitas kiriku ja maja haigetele ning kodututele raha eest mille helled linnakodanikud tema kasutusse olid andnud. Siiski kadedate inimeste intriigide tõttu oli püha Aleksander sunnitud linnast lahkuma. Nõnda jõudis ta Konstantinoopolini – Bütsantsi keisririigi pealinnani kuhu ta ka asutas erakla armastatud “uinumata” korra järgi. Issanda juurde lahkus püha Aleksander sügavas vanaduses pärast viitkümmet aastat kloostri eluviiside harrastamist ning mungaeltu väevanagemist. Tema lahkumise aastaks peetakse 430. pKr.

**Püha vaga Aleksander “Uinumatu” kloostri alusepanija
palu Jumalat meie eest!**

Patt, mis on surmaks.

Mis on patt, mis on surmaks, patt, mida ei andestata? Me ju teame ka seda, et ei ole pattu, mida andeks ei võiks saada. See esialgu vastuoluline küsimus on mulle endale ja ma arvan, et ka paljudele teistele ette jäänud. Kord kuulnud vestlus surmapatu teemal ärgitas mind järele uurima, milline on õigeusu kiriku arusaam sellisest asjast nagu “surmapatt”. Järgnev ongi üks käsitus, millega haakub terve teemadering.

Iga patt olevat surmaks, kui seda õigel ajal ei kustutata. Meie kiriku pärimuse järgi pole patt seaduserikkumine, mis nõuab karistust, mille läbi omakorda Jumala viha lepitatud saab. Patt on haigus, mille ravi seisneb kahetsuses, meeleparanduses ja lepituses. Ravi puudumisel võib ka kerge haigus inimesele saatuslikuks saada, kuid õigeaegsel sekkumisel võib ta ka raskest haigusest pääseda. Nõnda on ka patuga. On inimesi, kes lähevad hukka mingi “tühise” patu läbi, kui nad ei hooli oma vaimulikust tervisest, ning on neid, kes tõusevad ka peale raske kuriteo sooritamist.

Langenud seisus

Patust rääkides tuleb mainida ka seda, kust ta alguse sai ehk “pärispattu” ehk siis “esivanemate pattu”. See patt pandi toime siis, kui Adam ja ta naine Eeva uskusid Saatana juttu ja seadsid nii kahtluse alla oma Looja sõna ning sõid keelatud puust. Võttes kuulda Saatanat, langes inimese hing, ning tehes teoks, mida hing himustas, langes ka ta ihu. Jäädes ilma Jumala armust, mis teda kattis, tundis ta end järsku alasti olevat. Kuna me kõik sellest inimesest põlvneme, kanname nüüd tema patu haavu, üleastumise tagajärgi.

Hing ja ihu mõjutavad teineteist vastastikku, sest ei ole hinge ihuta ja ihu hingeta, mõlemad kuuluvad inimeseks olemise juurde. Kuna ihu, milles me sünnime, on sellest haigusest haaratud, nakatub sellest ka meie hing, kui me oma liha kalduvustele järele anname. See allakäik kestab seni, kuni otsustame teadlikult Jumala väega himudele ja pattudele vastu seista, sättides asjad õigesse tähtsuse järjekorda – vaim peab valitsema hinge üle ja hing ihu üle. Muidu me pärandame lihas edasi seda, mida oleme lihas pärinud. Siinkohal peab märkima, et me pärime küll esivanemate patu tagajärjed ehk langenud loomuse, kuid mitte nende patu või süükoorma. Iga inimene on süüdi vaid omaenda pattudes, mida ta oma noorest põlvest saadik teeb.

Meie langenud loomusele on iseloomulikud: 1) surelikkus, 2) kalduvus pigem patu kui heategude suunas ja 3) võõrandumine Jumalast ja inimestest. Meie meel on tumenenud ja kaotanud oma loomuliku nägemisvõime. Soovid ja suhted on sassis ning me otsime oma õnne valest kohast ehk teisisõnu, meie hing otsib oma Loojat loodud asjadest. Kui inimene jumalikust kogemusest teaks, milliseks ta algselt loodi ja mis on tema olulisim eesmärk, kus on tema tõeline kodu, püüaks ta vaid selle poole ega rahulduks enam muust. Sellist teadmist ei anna Jumal aga niisama, sest see nõuab ka vastutuse võtmist. Jumal ilmutab seda oma pühadele, sest vaid see leiab, kes hoolega otsib, ja vaid see vastutab, kes seda tõeliselt igatseb ja selle eest maksab. Osa sellest teadmisest on pühade kaudu ka meieni jõudnud.

Valikuvõimalus

(Rm. 5:12-19, 6:9-23, 7:21-24)

Surmal oli inimese üle meelevald, sest tema hinge elu oli antud surmale pandiks pattude eest, mida tema “patuihu” ärgitab tegema. Patu palgaks on teatavasti surm. Nõnda oli see Kristuse tulekuni, kes mehetundmata ja patuta Neitsist sündis. Ta maksis meie võla kinni oma kannatuste ja surmaga, mille võttis enda peale vabatahtlikult, sest ise pattu tegemata ei võlgnenud Ta surmale midagi. Meie kannatused ja surm ei ole vabatahtlikud nagu Tema omad, vaid vältimatud, ning tulenevad sellest,

et inimene on oma vaba tahet vääralt kasutanud. Esimene inimene, olles valinud käsust üleastumise, valis ja tõi maailma surma. Nii ka meie, kui valime eluandvast käsust üleastumise, valime oma hinge surma. Tänu ühendusele Kristuse ihuga on Aadama valikust meile jäänud vaid ihulik surm, sest kui valime vabatahtlikult Temaga kannatamise ja ihuliku surma, läheme läbi nende oma hingede igavesse ellu. Ja päeval, kui Tema töötused täituvad, äratatakse selles lõpuks ka meie ihud.

Meie sureliku inimsoo Lunastaja pidi olema üheaegselt nii inimene kui Jumal, et ühelt poolt sureliku inimesena surmale alistuda ja teiselt poolt kõikvõimsa ja surematu Jumalana surm ära võita. Keegi pühadest on seda piltlikult nõnda väljendanud, et surm neelas alla inimlikkuse sööda, kuid jäi kinni jumalikkuse konksu otsa. Ja kuna seal, kus on elu, ei saa olla surma, läks viimane lihtsalt lõhki ning need, kes seal vabanemist ootasid, pääsesid.

Kui Ta end meie langenud loomusega ühendas ja inimeseks sai, kõiges meie sarnaseks peale patu, ega teinud selle kalduvuste järgi, oli Ta vaba meie eest selle hinna maksma, mida Surm nõudis. Temas, ühes inimeses, kannatas ja suri salajasel viisil kogu inimkond, sest inimloomus on see, mille poolt me kõik oleme üks, ja inimloomus on see, mis ühe inimese läbi ära rikuti. Kuid olles Jumal, tuli Ta surmast ka eluga välja. Ta tõusis surnute hulgast üles ja rajas maa peale oma Püha Vaimu väljavalamise läbi Kiriku – oma vaimulikustunud ihu – ning andis meile nõnda Vaimus vabaduse saavutada meelevald meid hukutava lihameelsuse üle, ehk siis olla üle kalduvusest patu suunas, loobudes lihalikust elust, mis alla surmale viib. Lõputu tõus ülespoole on võimalik vaid ühenduses Tema püha ihu – Kiriku – ja selle salastega, püüeldes aina vaimulikuma elu poole.

Teel eesmärgile

Asudes teele patust pühaduse poole, puutume kokku kahetsuse ja meelearandusega. Meelearandus sisaldab meie enese järelekatsumist, kahetsust, soovi leida andestust ja otsust oma teguviisi parandada.

Inimene peab end kõigepealt järele uurima, kuivõrd tema eluviis ja väärtused on kooskõlas kristlike ideaalidega, sellega, milliseks Jumal ta loonud on: Jumala näoliseks ja Jumala sarnaseks ning elama Jumalas. Tavaliselt jõuab inimene siis äratundmisele, et on patune ega vasta sellele ideaalile. Sellest hetkest on tal valida, kas ta jätkab vanaviisi või muudab oma elu. Otsusele parandada oma eluviise peavad järgnema teod, muidu on meelearandus tühine.

Meelt saab parandada Jumala armu väe abil, mida Ta küsijaile heldelt jagab, sest Jumal tahab, et me oma purunenud suhte Temaga ja oma ligimestega parandaksime. Et kõik oleksid üks nagu Tema ja Isa on üks. Meiepoolne meelearandus ja Jumalapoolne andeksand parandaksid suhte, mille patt lõhkus, ja inimene, kes on loodud Jumala näo järele (mille poolest me kõik sarnased oleme ja mis teeb iga inimese hinge väärtuslikumaks kui kogu maailm), võib nõnda ühenduses Jumalaga kasvada Jumala sarnasuses (mille poolest me kõik erinevad oleme ja mis seletab, miks osa inimesi on pühad ja osa ei ole), mis on igavene elu.

Meelearandust on kahte sorti. Meelearandus suure algustähga võiks olla see, kui inimene teeb oma otsuse järgida Kristust ja hüljata oma vana elu. Meelearandus väikese algustähga oleks aga kitsast rada mööda edasi komberdava kristlase pidev õigele kursile tagasipöördumine. Kuna tee Jumal Isa juurde, Tema sarnasusse, on lõputu, sest meie Tee on Kristus ja seda käiakse Vaimus ning Jumal on igavene, on tarvilik ka pidev meelearandus.

Teelt välja

(Mt. 12:31-32; 1 Jh. 5:16-17; Hb. 6:4-6)

Räägitakse pattudest, mida saab andeks, ja patust, mida andeks ei saa, mis on surmaks. Sõna inimese Poja vastu on andeksantav, sest tuleneb teadmatusest, et seesama inimese Poeg on ka Jumala Poeg ja et Temas toimib Jumalik vägi. Kes soovib, võib selle ära tunda ning kahetsedes meelt parandada ning leida andeksandmise. Patt Püha Vaimu vastu on aga teadlik keeldumine Jumala armu päästvast väest meie elus,

patukahetsusest ning Tema pakutud lepitusest. Mistahes muude pattude puhul, kui inimene end miskitkimoodi Jumala omaks peab, võivad kaaslaste eestpalved patustaja meelemuutusele tuua ning seeläbi päästa. Selle puhul aga, kes Jumala armust ei hooli või seda koguni ei salli, on eestpalved jõuetud, kuna pääste – kahetsus ja lepitus – tuleneb inimese vaba tahte ja Jumala armu koostoimimisest.

Inimesearmastaja Jumal ei astu vastu inimese vabale tahtele ega tee tühjaks talle antud kallist andi, mille läbi on võimalik nii inimese vabatahtlik vastuarmastus kui ka lunastus. Nii on inimene ise see, kes kuni oma hinge lahkumiseni ihust oma saatuse valib, igaveseks. Pattu, mis on surmaks, võib seega pidada kahetsematuse patuks, kuna väldib seda, mis võimaldab andeksandmist ning mis on meiepoolne panus jumalikku lunastustöösse.

Andku Jumal meile meeleparanduse vaimu!

Rafael Keskküla

Pühakud ütlevad!!!

Isa Nilos ütles:

“Kõik, mida sa teed raevust oma venna vastu, kes sulle kurja on teinud, tuleb kaasa ka sinu palvesse.”

Koguduse kroonika... ja väheke EAÕK elust ka...

- Jaanuarikuu kuuenda päeva õhtul saabus Emajõe Ateenasse, meie kallisse Tartusse, meie veel kallim valitseja metropoliit Stefanos, kelle külaskäik alati linna õigeusuliste suure rõõmu allikaks on. Valitsejal oli plaanis teenida ka meie kirikus Issanda Ristimise pühal, aga kuna meie kirikus oli tol ajal *pingviinide teenistus* – teenistuse ajal pühakojas külmakraadid –, siis tervisele mõeldes metropoliit Stefanos meil ei teeninud. Siiski pidas valitseja 8. jaanuari õhtul soojas kogudusemajas teoloogiahuvilistele loengu meie Jumalasünnitajast Ikkaneitsist Mariast.
- Tartust edasi sõitis metropoliit Võrru, kus 9. veebruaril Lõuna-Eesti lapsed koos valitsejaga *Kristuse Sündimise püha* tähistasid, sellelt toredalt ürituselt ei puudunud ka meie pühapäevakooli lapsed (õigemini laps).
- 8. jaanuaril alustas meie kirikus tööd ikoonimaalimise kursus Tallinna Püha Platoni seminari raames ja Soome Õigeusu Noorte Liidu lahel toel. Huvilisi oli kohale tulnud ca 17, Jumala abiga võrsub sellest koolitusest Helena Hirvoneni käe all mõni võimekas ikoonikirjutaja, kes hakkab Jumala auks kaunistama ikoonidega Eesti õigeusu kirikuid.
- 14. jaanuar - EAÕK eestpalvetaja püha märterpiiskop Platoni mälestuspäev - oli meie kirikuelus väga oluline – diakoniks pühitseti metropoliit Stefanose lähedane abiline hr Ilmar Aaron Kiviloo, edaspidi nimega diakon Justinus (Justinus Märtri järgi). Sel suurel ja tähtsal päeval pühitseti lugejaks ka Eesti Õigeusu Noorte Liidu pealik Margus Kivi ning jagati Platoni ordeneid meie kirikus tööd rüganud ja auväärsetele õigeusulistele, kelle seas oli ka Soome Õigeusu Kiriku pr Heikki Huttunen. Ka meie koguduse vaimulikud olid nendele sündmustele kohapeal kaasa elamas koos hypodiakon Antoni ja meie kiriku altariteenijate Timoteose ja Filliga. Palju aastaid pühitsetuile ja ordeni kavaleridele!

TEATED

- **EAÕK Tartu Püha Aleksandri Koguduse Täiskogu,**

mis toimub seoses EAÕK uue põhikirja vastuvõtmisega 12. veebruaril 2003. aastal kell 18.00 Aleksandri kirikus

Juhul, kui Täiskogule ei tule kokku peale koguduse vaimuliku üle poole hääleõiguslikest koguduse liikmetest, toimub uus koguduse Täiskogu poole tunni pärast, mis on otsustusvõimeline sõltumata kokkutulnud liikmete arvust!

Kõik koguduse liikmed on kohale oodatud, sest koguduse olevik ja tulevik on Jumala abiga meie teha. Täiskogul tutvustatakse EAÕK uut põhikirja ja valitakse koguduse juhatus. Koguduse liikmete usin osavõtt koguduse Täiskogust on väga oluline!!!

Lugupidamisega,
koguduse juhatus.

- **Preestiks pühitsemine meie kirikus**

14. veebruaril - s.o laupäeval - peetaval Liturgial pühitsetakse preestiks meie koguduse kallis diakon Afrat.

Issanda tempisseviimise püha 2. veebruaril

JUMALATEENISTUSED

EAÕK TARTU PÜHA ALEKSANDRI KOGUDUSES

1. veebruar, pühapäev	TÖLNERI JA VARISERI PÜHAPÄEV Templisseviimise eelpüha
10.00 Liturgia; 18.00 Õhtuteenistus	
2. veebruar, esmaspäev	ISSANDA TEMPLISSEVIIMISE PÜHA
10.00 Liturgia; 18.00 Koguõine teenistus	
3. veebruar, teisipäev	P. õiglane Siimeon ja p. prohvet Hanna
07.00 Liturgia/aseteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale; 18.00 Õhtuteenistus	
<i>3. – 8. veebruar Templisseviimise püha järelpüha</i>	
4. veebruar, kolmapäev	
07.00 Hommikuteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale; 18.00 Õhtuteenistus	
5. veebruar, neljapäev	
07.00 Liturgia/aseteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale; 18.00 Õhtuteenistus	
6. veebruar, reede	
07.00 Hommikuteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale; 18.00 Õhtuteenistus	
7. veebruar, laupäev	
07.00 Liturgia/aseteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale; 18.00 Koguõine teenistus	
8. veebruar, pühapäev	KADUNUD POJA PÜHAPÄEV Smr Teodorus Väeülem (319)
10.00 Liturgia; 18.00 Koguõine teenistus	
9. veebruar, esmaspäev	Templisseviimise püha lõpetus
10.00 Liturgia; 18.00 Õhtuteenistus	
10. veebruar, teisipäev	Smr Haralambos, Magnesia piiskop (202)
07.00 Liturgia/aseteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale; 18.00 Õhtuteenistus	
11. veebruar, kolmapäev	
07.00 Hommikuteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale; 18.00 Õhtuteenistus	
12. veebruar, neljapäev	
07.00 Liturgia/aseteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale; 18.00 Õhtuteenistus	

13. veebruar, reede	
07.00 Hommikuteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale;	
18.00 Koguõine teenistus	
14. veebruar, laupäev	SURNUTE MÄLESTAMINE
10.00 Liturgia; 18.00 Koguõine teenistus	
15. veebruar, pühapäev	VIIMSE KOHTU, LIHAST LOOBUMISE PÜHAPÄEV
9.00 Liturgia; 18.00 Õhtuteenistus	
16. veebruar, esmaspäev	
07.00 Hommikuteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale;	
18.00 Õhtuteenistus	
17. veebruar, teisipäev	
07.00 Liturgia/aseteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale;	
18.00 Õhtuteenistus	
18. veebruar, kolmapäev	
07.00 Hommikuteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale;	
18.00 Õhtuteenistus	
19. veebruar, neljapäev	
07.00 Liturgia/aseteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale;	
18.00 Õhtuteenistus	
20. veebruar, reede	Petseri vaga Kornili
07.00 Liturgia/aseteenistus; 12.00 akatist Jumalasünnitajale;	
18.00 Õhtuteenistus	
21. veebruar, laupäev	Kõigi askeesis hiilante mälestuspäev
10.00 Liturgia/aseteenistus; 18.00 Koguõine teenistus	
22. veebruar, pühapäev	ANDEKSANDMISE, PIIMAST LOOBUMISE PÜHAPÄEV
10.00 Liturgia; 12.00 Õhtuteenistus (andeksandmine);	
18.00 Pärastõhtuteenistus	
23. VEEBRUAR – 10. APRILL SUUR PAAST	
23. veebruar, esmaspäev	p. munk Aleksander, <i>uinumatu</i> kloostri rajaja (5 saj.)
07.00 Hommikuteenistus; 12.00 6. ja 9. tund, õhtuteenistus;	
18.00 Suur pärastõhtuteenistus, p. Kreeta Andrease Suure Kaanoni lugemine	
24. veebruar, teisipäev	Ristija Johannese pea 1. ja 2. leidmine
07.00 Hommikuteenistus; 12.00 6. ja 9. tund, õhtuteenistus;	
18.00 Suur pärastõhtuteenistus, p. Kreeta Andrease Suure Kaanoni lugemine	
25. veebruar, kolmapäev	
7.0 Hommikuteenistus; 12.00 Ennepühitsetud Andide Liturgia/aseteenistus;	

18.00 Suur pärastõhtuteenistus, p. Kreeta Andrease Suure Kaanoni lugemine

26. veebruar, neljapäev

07.00 Hommikuteenistus; 12.00 6. ja 9. tund, õhtuteenistus;

18.00 Suur pärastõhtuteenistus, p. Kreeta Andrease Suure Kaanoni lugemine

27. veebruar, reede

07.00 Hommikuteenistus; 18.00 Ennepühitsetud Andide Liturgia/aseteenistus

28. veebruar, laupäev

smr Teodorus Teroni mälestamine

10.00 Liturgia/aseteenistus; 18.00 Koguõine teenistus

29. veebruar, pühapäev

ÕIGEUSU PÜHAPÄEV

p. Kassianus Roomlane (435)

10.00 Liturgia, ristikäik; 18.00 Õhtuteenistus

- **Patutunnistus** toimub preestriga kokkulepitud ajal
- Koguduse eestseisja: **pr Orenti**, tel.: **052 80848**
- Koguduse telefon: **052 02317**

Palju aastaid!

--

Sünnipäevalapsed:

04.02. Issidora Leelo Viita

06.02. Silvester Jaanus Kõõra

16.02 Tavrion Taavi Muru

18.02. Martinus Karl-Martin Sepping

21.02. Kleopatra Aigi Allika

Nimepäevalapsed:

03.02. Anna Nurmsaar

04.02. Issidora Leelo Viita

08.02. Teodorus Heiki Haabu

Sisukord:

Preester Orenti läkitus.....	2
Pühade Aleksandrite elulood.....	4
Patt, mis on surmaks.....	6
Pühakud ütlevad!!!.....	10
Koguduse kroonika... ja väheke EAÕK elust ka.....	11
Teated.....	12
Jumalateenistused EAÕK Tartu Pühade Aleksandrite koguduses.....	13
Palju aastaid.....	15

EAÕK Tartu Püha Aleksandri Kogudus
Postiaadress PK 99, 50002, TARTU
Kiriku aadress Sõbra 19a, 50107, TARTU
tel 052 02317
Arveldusarve Hansapangas konto nr 22 101 141 8473

Koguduse vaimulik preester Orenti orenti@hot.ee
diakon Afrat Laas tel 052 31933 afrat@hot.ee

Sõnumite toimetus: sassi.kokutus@mail.ee
postiaadress PK 99, 50002, TARTU
tel: 052 31933